

[Hans Jacob Sørensen.]

er stillet, og hvor stor en Arbejdsløshed vi har. Det er derfor, jeg mener, at saa kan det ikke nytte, at vi vil være imod at foretage nødvendige Forandringer, som kan bidrage til at faa Lighed tilvejebragt mellem Indtægtsforholdene i de frie Erhverv og for dem, der har de faste Lønninger.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen vilde i mine Udtalelser lægge mere, end han er berettiget til. Det ærede Medlem sagde, at Ministeren beklagede ikke at kunne modtage den Haand, som det ærede Medlem strakte ud for at faa den ene Del af Reguleringstillægget væk. Ja, det er jo en høflig Taleform at sige, at man beklager, at man ikke kan modtage den Gave, det ærede Medlem bringer en, men deri ligger ikke, at jeg ønskede at modtage den. Jeg er gaaet ind i en Forhandling med Tjenestemændene, og jeg føler mig efter denne Forhandling forpligtet til at anbefale det Forslag, vi er blevet enige om.

Naar det ærede Medlem siger, at hvis jeg var gaaet til Tjenestemændene og havde foreslaaet dem, at man ogsaa lod det andet Tillæg falde bort, havde jeg sikkert faaet Tilslutning, saa siger jeg: Det tror jeg ikke. Nej, efter de Forhandlinger, jeg førte med Tjenestemændene, havde jeg den Opfattelse, at det, der nu er foreslaaet, gik de med til, men havde jeg fremsat Forslag om, at de slet ikke skulde have noget, saa tror jeg ikke, jeg havde faaet Tilslutning.

Naar det ærede Medlem saa spørger, om der kan ventes en særlig Tjenestemandsskat, saa siger jeg, at jeg er ikke i Stand til at udtale mig i Dag om, hvilke Skatte- love der eventuelt maa fremsættes; men jeg vil yderligere sige, at efter min Mening kan der ikke være Tale om en særlig Tjenestemandsskat nu, hvis dette Lovforslag vedtages. Man har tidligere talt om, og det har Tjenestemændene selv hævdet, at i en vanskelig Situation kunde det være rimeligt, at Tjenestemændene for at undgaa en Lønnedsættelse gik med til, at der blev lagt en særlig Skat paa dem; det sagde saaledes en af mine Med- eller Modkandidater, som man vil kalde det, en Tjenestemand, ved sidste Valg. Men naar Tjeneste-

mændene nu giver Afkald paa 7 Mill. Kr., saa finder jeg, at ethvert Grundlag for en særlig Skat paa Tjenestemændene dermed maa være bortfaldet.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen svarede slet ikke paa Spørgsmaalet om Finanspolitikken, paa Spørgsmaalet om, hvorledes det skulde gaa med de 20 Mill. Kr., som han pludselig vilde tage bort fra min Kasse.

Men jeg har gjort det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen Uret, og denne Uret vil jeg gerne gøre god igen. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt, at Retsforbundets Medlemmer aldrig vidste, om de var for eller imod, men, sagde det ærede Medlem, vi er jo mange Gange gaaet imod Forslag, som Regeringen har fremsat. Det erkender jeg. Jeg har altsaa gjort det ærede Medlem Uret, naar jeg sagde, at de aldrig vidste, om de var for eller imod, og jeg maa tilføje, at det er ikke altid, de ved, om de er for eller imod. Men meget ofte gaar de imod; jeg mindes sjældent, at de har været med. Derfor er det en rent negativ Politik, som Retsforbundet fører herinde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Første Næstformand (Vanggaard): Begæres der Afstemning over Lovforslagets Overgang til anden Behandling?

Munch-Petersen: Ja.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges med 85 Stemmer mod 1.

N. P. Nielsen: Da der er udtalt Ønske om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, skal jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 363 af 16. December 1933